

[Poulsgaard]

get af ham for en meget stor del skyldes, at han er kendt fra TV-skærmen.

Endvidere så vi en anden skærmtrøld, nemlig venstres hr. Uffe Ellemann-Jensen, blive fejlet ind i folketinget ved forrige valg. Og hvad mon der ville være sket, hvis Otto Leisner var stillet op til folketinget?

To andre eksempler er socialdemokraterne Lasse Budtz og Jimmy Stahr. Førstnævnte har nægtet at modtage den plads, som vælgerne har givet ham i EF-Parlamentet, tilsyneladende fordi han har fundet ud af, at folketingsarbejdet udmærket kan forenes med radio- og TV-arbejde. Og det ses jo, at Jimmy Stahr har bevaret sine poster inden for radioen samtidig med, at han er folketingsmedlem.

Det er uholdbart i et demokrati, at et statsmonopol som Danmarks Radio og TV kan favorisere nogle folketingskandidater og -medlemmer fremfor andre. Der må nu indføres ganske klare regler, der sikrer, at radio og TV ikke kan bruges i kampen for at komme i folketinget. Spørgeren finder, at det er af allerstørste vigtighed at få denne problematik afklaret, og venter spændt på ministerens svar, ligesom det er sikkert, at spørgers bekymringer på dette område deles af mange.

Poulsgaard (FP):

Ja, nu er det altså ikke fattige fruentimer, det drejer sig om. Nu drejer det sig om velbetalte TV- og radiomedarbejdere, og derom har jeg stillet kulturministeren et spørgsmål.

Jeg vil gerne understrege her, at det er valg til folketinget, jeg spørger om. Jeg vil også gerne understrege, at jeg kan ikke acceptere, hvis ministeren bare siger: nå ja, det har han ingenting med at gøre, vi har radiorådet, eller hvad nu ministeren kan sige, når han er i det lune. Ministeren for kulturelle anliggender er den ansvarlige for Danmarks Radio.

Det er ingen underkendelse af de vælgere, der har stemt på de forskellige TV-stars, der er kommet herind. Det skal vælgerne naturligvis have ret til. Men det er bare ved at være ulideligt, at folketinget efterhånden består af skolelærere og TV-medarbejdere, og endda er det somme tider de samme personer. Med den kolossale personaleudvikling, der er

i Danmarks Radio, kan vi forudse, at i løbet af nogle få år er hele Danmarks Radio herinde.

Man er i Danmarks Radio meget, meget bange for, at medarbejdere har private gøremål ved siden af. Det har man meget stramme regler for. Hvad vil jeg så at ministeren skal gøre her? For jeg har på fornemmelsen, at ministeren ingenting vil gøre, det er jeg desværre bange for. Jo, jeg kunne tænke mig, at ministeren ville bruge den indflydelse, han har, til for det første at få fastslået, at når en radio- og TV-medarbejder har sagt ja til at lade sig opstille, så er det ud, færdig, punktum, finale! Så er der ingenting med at optræde hverken i radio eller i TV.

Jeg kunne også tænke mig, om ikke man skulle til at overveje en ordning, der gik på, at medarbejdere i Danmarks Radio simpelt hen skulle stille et depositum, og hvis de så efter 3-4-5 år – eller hvor lang tid det nu tager at blive folkelig og populær – finder ud af, at de vil opstille til folketinget, så er det depositum spildt. Så er pengene væk. Det ville måske få en og anden til at overveje en ekstra gang, om han skulle stille op. Der ligger altså – ja, den røde lampe lyser – ikke i mit spørgsmål nogen censur over for dem, der sidder i Danmarks Radio – at de ikke skal kunne deltage – men der ligger bare et ønske om, at de skal deltage på lige fod med andre folketingskandidater.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg vil ikke påstå, at det, hr. Poulsgaard gav udtryk for her, var racediskriminering, men bemærkningerne om TV-stars og skolelærere nærmer sig i hvert fald stillingsdiskriminering.

Så kan det godt være, at hr. Poulsgaard ikke vil godtage, hvad jeg siger her, men det bliver han nu desværre nødt til, for radioloven er nu engang vedtaget i dette folketing og giver ministeren ganske bestemte beføjelser, men ikke nogen over program og stillingsbesættelser, det ligger først og fremmest i radiatorådet. Sådan er loven, og indtil loven laves om, må hr. Poulsgaard godtage, hvad jeg siger.

Grundlovens § 30 fastslår, at enhver, der har dansk indfødsret, fast bopæl her i riget, har opnået valgretsalderen, ikke er umyndig-